

Breinholt: De Ytringer, som den ærede Minister henvendte til mig om min Stilling til Unskeligheden eller Ufjælseligheden af at faa dette Lovforslag ophøjet til Lov, skal jeg ikke komme ind paa i dette Øjeblik, jeg skal ganske henholde mig til, hvad jeg tidligere har sagt, at jeg ikke finder denne Anledning belejlig til at fordybe mig deri nu, da jeg ikke har stillet Forslag derom ved denne Behandling, forbeholdende mig min Stilling til 3dje Behandling. Sige overfor den ærede Ministers Bemærkninger om et andet Punkt skal jeg sige, at de nærmest beroede paa en Misforstaaelse. Jeg har slet ikke udtalt mig, som om jeg mente,, at Amtsraadene var den eneste og sidste, afgørende Instans. Jeg havde blot i Motiveringen af mit Vædringsforslag sagt, at jeg ikke rigtig forstod, hvilke Grunde Flerallet i Udvalget havde til at modsætte sig dette Vædringsforslag, thi af den Grund, at Amtsraadene skulde være den sidste og øverste Instans, kunde det i alt Fald ikke være. Det er altsaa ikke fra min Side blevet omtalt, at Amtsraadene skulde være øverste Instans, tværtimod, vi have i god Overensstemmelse med det af mig og et andet æret Medlem stillede Forslag, netop ladet den ærede Minister være den højeste Instans.

Overfor de Bemærkninger, som ere fremkomne med Hensyn til selve det af os stillede Forslag saavel fra den ærede Ordfører som fra den ærede Minister, skal jeg fatte mig ganske overordentlig kort, men jeg haaber, at Svarets Korthed ikke skal forringe dets Virkning. Jeg skal nemlig imod de Indvendinger, der ere gjorte mod dette Vædringsforslag, sætte den simple og nøgne Kendsgerning, at man overlader til Amtsraadet at affatte Regulativet. Føler nogen sig brøsthouden, kan han isølge Lovforslaget klage til den og kun til den Myndighed, som efter hans Mening har forurettet ham, til den, der ligesaa vel som han selv er Part i Sagen. Jeg tror, at man vil indrømme — der tør jeg bruge den ærede Ordførers Ord — at en saadan Appel er ringere end ingen, og jeg tror, at den simple Villighed fordrer, at en saadan Klager kan henvende sig til en Instans, der ikke er paavirket af tidligere fattede Beslutninger, hvilket netop Amtsraadet maa være, da det har udarbejdet Regulativet. Det er en saadan Villighedsfølelse, der har bevæget os til at stille Forslaget. Det er tillige stillet for at faa en eventuel Klager, navnlig naar sidste Del af andet Stykke udgaar, en Betyggelse, og en Betyggelse, som næppe er overflødig, efterat vi have hørt det ærede 4de Medlem for 3de

Kreds (Ovesen) udtale sig om, hvilken Forskel der hidtil har kunnet være i de forskellige Regulativer. Jeg kan derfor ikke se andet, end at vil man overhovedet tillade, at der klages over, at nogen er brøsthouden ved de af Amtsraadene affattede Regulativer, maa man ogsaa tillade, at naar Amtsraadet afviser en saadan Klage, henholder Klageren sig til sin naturlige Bærg, Ministeren. Jeg maa derfor paa det indstændigste tilraade ærede Medlemmer at stemme for Vædringsforslaget.

Indenrigsministeren (Singers Lev):

Jeg vil sige til det ærede Medlem, at der jo ikke er noget i Vejen for, selv om det ærede Medlems Forslag ikke vedtages, at klage til Ministeren. Ministeren vil alligevel have den Pligt at paase, om Amtsraadene have anvendt Loven rigtig eller overskredet deres Kompetence ved Lovens Anvendelse. Men naar det ærede Medlems Forslag vedtages, saa paalægges der Ministeren en hyderliggaaende Forpligtelse, som jeg ikke tror, der i dette Forhold er Grund til; det paalægges Ministeren at undersøge i Realiteten paa en anden Maade, end han altid er forpligtet til, thi man er jo selvfølgelig altid forpligtet til at paase, at Snekastningen finder Sted efter Regulativet; derom er der ikke Tvivl, og jeg tror, at det er tilstrækkeligt.

Ordføreren (Steffensen):

Jeg skal blot gøre den korte Bemærkning til min ærede Sidemand til venstre (Breinholt), at jeg ser ikke noget Sted i § 5, at den, der er misfornøjet med Regulativet, kan klage til Amtsraadet. Der staar blot, naar Flerallets Vædringsforslag til andet Stykke vedtages: „Nærmere Regler gives i et af Amtsraadet efter Forhandling med Sogneraadene for større eller mindre Distrikter i Amtsraadsfredsen affattet Regulativ.“ De paagældende Sogneraad have haft Lejlighed til at ytre sig med Hensyn til Affattelsen af Regulativet, og hvorledes der derefter skulde blive hyderligere Anledning til at klage til Amtsraadet over Regulativets Affattelse, det indser jeg ikke. Derimod kan der selvfølgelig klages til Indenrigsministeren, naar det er et af de Forhold, som overhovedet kunne forelægges Indenrigsministeren til Afgørelse.

Da ikke flere ønskede at udtale sig, sluttedes Forhandlingen, og man gik til Afstemning.